

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

September 2017

Thema: houvast en verbinding



8

**Goed doorgeven aan
volgende generatie**



10

Werk in de schaduw



11

**Ik ben verliefd op dit
gebouw**

Inhoudsopgave

‘Antwoorden’	4
Bijeenkomsten	6
Van de Penningmeester	7
Uit de kerkenraad	7
Interview met Jeanne van Bree	8
Interview met Betsie Blom	10
Interview met Inge van de Pavoordt ..	11
Bezoek aan partnergemeente in Roemenië	12
Diaconale geluiden en collectes	14
In memoriam	16
Terugblik	17
Schrijfactie Amnesty International	17
Personalia	18
Geertekerk concertagenda	19
Adressen en colofon	19
Kerkdiensten	20
Agenda	20
Autodienst	20

Leesrooster

Zwerven en wortelen

In de Bijbel weten ze alles van ‘Zwerven en Wortelen’: helemaal in het begin werd de mens, die het verschil tussen goed en kwaad wilde weten, al op weg gestuurd: uit het paradijs – de echte wereld in. Alleen daar kun je leren wat goed is en wat kwaad is, ervaren hoe het zomaar ontstaat. En ook: hoe moeilijk het is om het uit elkaar te houden. Daarna verschijnt het volk van Israël op het toneel. Het trok rond, settelde zich, brak weer op, raakte in allerlei toestanden verzeild – slavernij, oorlogen en ballingschap. En ze hervonden zichzelf weer – met God op diens eigen wijze nabij en de profeten om hen te helpen herinneren wat ook alweer Zijn bedoeling was. Goede en foute koningen wisselden elkaar af. Jezus trok rond met zijn discipelen – zijn leer ontstond ook onderweg in de ontmoeting met allerlei soorten mensen in allerlei situaties.. Hij zat niet in een leslokaal: een mens leert onderweg van alles wat zich voordoet. ‘Traveling light’ was het motto dat Jezus zijn discipelen meegaf. Neem alleen het absoluut noodzakelijke mee. Alleen je stok en je mantel – ook geen handbagage. Voor de rest wordt gezorgd. Een kwestie van vertrouwen. En dan heb je natuurlijk Paulus, die met

zijn bevoeging duizenden kilometers aflegde om mensen te bereiken. Zijn Joodse en Romeinse wortels, ‘vermenigvuldigd’ met zijn eigen bekeringsverhaal, dreven hem van huis en haard weg de wereld in.

Houvast onderweg

Wat was hun houvast onderweg? Daar zijn veel verschillende namen voor. En een haast woordloos ervaren dat dit iets met God van doen heeft – telkens weer – al weet je nooit precies hoe. Mensen die weten van ontworteling, weten dat je eigenlijk alleen je eigen hart, je eigen ziel en je eigen hoofd (als anderen dat er tenminste op laten zitten) kunt meenemen.

Psalmen zijn hart- en zielsliederen, die het vermogen hebben om je te begeleiden onderweg, bij hoogte- en dieptepunten. Het ene moment loop je over van dankbaarheid en verwondering, het andere moment zit je in de knel en zie je het niet zitten. In de psalmen wordt er altijd een soort bewustzijn bewaard dat je er niet alleen voor staat, dat er geluisterd wordt naar je roerselen en dat je weg door zal gaan – hoe dan ook. In alle verwikkeling, ontregeling en ontworteling het vermoeden dat er een grond is om op te staan.

Van de redactie

De dagelijkse structuur is in de afgelopen maanden verbroken geweest. Voor de vakantiegangers waren er de spannende momenten van aanstaand vertrek, toenemende werkstress en het bekende ritueel van ‘teveel in een te kleine koffer’. Voor de thuisblijvers, tegenwoordig keek als ‘staycation’ betiteld, bleef de legere buurt, de rust bij de kassa op zaterdag of juist de talrijke toeristen. September is halverwege het jaar een Nieuwjaar, van terugkomst en start, van verhalen van ver tot de dingen van alledag, van afronding naar nieuwe koers. Of niet? Veel van wat je dacht in juli achter te laten, bestaat in september nog. De bekende omgeving of de gekende structuur geven rust. Een natuurlijkheid van de dingen, zoals de gang naar werk, naar school en studie en naar de kerk. Houvast in het leven geeft ook houvast in het denken en geloven. In deze Geertebrief gaan boeiende gemeenteleden in op het thema ‘houvast’ en spreken zij over hun gedachten en daden.

Over houvast gesproken; de redactie van de Geertebrief is, vanwege vertrek van een van de redacteuren, op zoek naar nieuwe redacteuren. Wilt u meehelpen dan kunt u de redactie een e-mail sturen via redactie@geertekerk.nl of bellen met Lisette Korteling (eindredacteur) op 0346-835368

Psalmenproject

Vanaf startzondag tot de laatste zondag van het kerkelijk jaar zullen de vaste predikanten in samenwerking met Maarten van der Bijl, cantorij en kamerkoor een aantal psalmen centraal stellen in de diensten. Niet alleen de soms statig/ouderwets overkomende bijbelsalmen, maar juist ook hun hedendaagse vertalingen zullen we aanbieden. Het blijven zielsliederen – dus je moet ze in je eigen taal kunnen verstaan.

De gastpredikanten laten we vrij om hun eigen teksten te kiezen. Misschien hebben zij een eigen psalm. In het leesrooster hieronder geef ik een psalm aan die op het gangbare oecumenische leesrooster staat – zo kun je al lezend een beetje in de sfeer blijven.

3 september ds. Anniek Lenselink:

Psalm 105

10 september (Startzondag) ds. Florus Kruyne: Psalm 1 – Natuurlijk moeten de wortels in levend water, want anders sterft de boom. Wat is 'levend' en wie wordt er met de boom bedoeld? - Cantorij in één dag

17 september (Vredeszondag) ds. Alleke Wieringa: Psalm 8 leert je zien waar de werkelijke macht op aarde zou moeten liggen.

24 september ds. Albert Klok: Psalm 145

1 oktober ds. Carolien Sieverink: Psalm 80 - Cantorij

8 oktober (Coming Out Sunday) ds. Alleke Wieringa: Psalm 139 – Wie heeft er weet van mijn ware aard?

15 oktober ds. Florus Kruyne: Psalm 104 – de schepping: WOW!! - Kamerkoor

22 oktober ds. Tina Geels: Psalm 96

29 oktober (Dopen) ds. Alleke Wieringa: Psalm 84. Thuis zijn bij God – wat betekent dat voor mensen en voor mussen? (Kan ook Psalm 131 zijn volgens Eyckman) - Cantorij

5 november ds. Heine Siebrand: Psalm 43

12 november ds. Alleke Wieringa:

Psalm 70

19 november ds. Florus Kruyne: Psalm 63

26 november (Laatste zondag kerkelijk jaar) ds. Alleke Wieringa: Psalm 90 - Cantorij

Aandacht voor bijzondere diensten:

10 september – Startzondag

Dienst met jong en oud. Florus Kruyne gaat voor. Het Verteluur en de Klub geven acte de présence en het nieuwe programma wordt gepresenteerd. Samen markeren we het begin van de cursussen en het kringwerk voor de komende winterperiode.

17 september Vredeszondag – meedenkers gevraagd!

Wie heeft er -met de Vredesgroep samen- zin om mee te denken in de voorbereiding? Waar willen we dit jaar het accent leggen? Welke vredesaspect is nu actueel voor ons en waar zouden we dieper op in willen gaan? Zouden we iets kunnen doen met een filmfragment of heb je misschien een beter idee?

Op 31 augustus 's avonds om 20.00 uur is de voorbereiding (locatie nog nader te bepalen)

8 oktober – Coming Out Sunday – meedenkers gevraagd!

Uit kunnen komen voor wat er maar veelkleurig is in je leven, waarin je niet in de pas loopt, maar buiten de lijntjes kleurt. Of is dat ook binnen de lijntjes? Ik heb het sterke vermoeden dat de Eeuwige de wereld veelkleuriger geschapen heeft dan wij aankunnen. Ik ga voor, maar wil dit niet in mijn eentje doen. Dus: wie denkt er mee over de invulling van deze dienst? Hoe je kleurt maakt niet uit!

Vorbereiding op 21 september 's avonds om 20.00 uur (locatie nog nader te bepalen)

29 oktober – Dopen – niet alleen voor kleintjes

We gaan er altijd maar van uit dat alleen ouders hun kinderen willen laten dopen, toch komt het regelmatig voor dat tieners of volwassenen gedoopt willen worden. Op 29 oktober maken we speciaal ruimte in de dienst om te dopen. Voorafgaand aan de doop vindt een voorbereidend gesprek plaats met de dienstdoende predikant (Ds. Wieringa). Daarin kun je alles vragen wat je wilt weten. En we maken afspraken over de woorden die in de kerk klinken bij de doopbelofte.

Als je gedoopt wordt, dan word je als kind van God gedoopt – je wordt niet automatisch Remonstrant.

Graag opgeven vóór 1 oktober.

26 november – Laatste zondag van het kerkelijk jaar

We gedenken iedereen die in het afgelopen kerkelijk jaar (vanaf de eerste advent van 2016) is overleden. Familie van deze mensen ontvangen een uitnodiging om er bij te zijn.

Mocht u geen uitnodiging hebben ontvangen, wilt u dan alstublieft contact met ons opnemen (Marianne Smits rgu@geertekerk.nl)

Als je graag wilt dat er iemand genoemd wordt, die geen lid van de gemeente was of die al veel langer geleden overleden is, dan kun je zijn/haar naam aan het begin van de dienst opgeven middels een lijst die bij de ingang van de kerkzaal ligt.

Ds. Alleke Wieringa



Antwoorden

Vragen en beweging



Het jaarthema is 'zwerven en wortelen' (of andersom) en kun je vertalen in (de goede) vragen stellen en antwoorden vinden die richting geven. De vragen hebben we misschien wel liever dan de antwoorden. En het is een belangrijk moment wanneer er een vraag geboren wordt, en helemaal wanneer het een goede vraag is. In de politiek, in de wetenschappen en techniek en op levensbeschouwelijk terrein.

Ook wanneer je een kunst beoefent – pianospelen, een martiale kunst, dansen – is het nodig dat er vragen ontstaan om echt verder te komen. Vragen als: 'hoe doe je dat nu eigenlijk?' en 'doe ik dit wel goed?' Wanneer je meditatie beoefent volgens een bepaalde benadering kan het niet anders of je stuit vroeg of laat op de vraag: 'wat betekent deze ervaring?' en 'ben ik wel op het goede spoor?'

Een leraar op welk gebied dan ook kan al-

lerlei informatie en inzichten aandragen, alsof er allemaal kwartjes in je gestopt worden. Maar als er geen vraag is, is er geen opening en krijg je een opstopping van kwartjes die maar niet vallen. Allemaal antwoorden op vragen die nog niet leven.

Ook in het sociale verkeer is de vraag essentieel. Als iedereen maar voor zich uit staat te kijken op een feestje met een glas van het een of ander in de hand, maar elkaar geen vragen stelt, dan gebeurt er niets. Vragen zorgen voor de voortgang, de beweging, de opening.

Sluimerende vragen

Er zijn veel vragen die een sluimerend bestaan leiden in ons. Vooral existentiële vragen, ook wel bestaansvragen of levensbeschouwelijke vragen genoemd. Vragen als 'waar leef ik eigenlijk voor?', 'wat

maakt m'n leven de moeite waard?', 'wat is écht belangrijk?', 'wat kan ik missen en waar kan ik niet zonder?', 'wat voedt mij?', 'waar word ik gelukkig van?', 'wat is mijn levensopdracht?', 'wat heb ik hier te doen op aarde?', 'wie ben ik eigenlijk?' en 'wat mag ik betekenen?', 'wat of wie helpt mij?', 'wat zijn bronnen van geluk en inspiratie?', 'hoe ga ik met m'n tijd om, m'n gezondheid, m'n naasten, met de wereld, de natuur?' 'hoe kan ik zo leven dat ik geen spijt hoeft te krijgen?' etc. Die vragen. Ze zijn niet de hele tijd klaarwakker in ons, maar sluimeren meestal. En op gezette tijden wordt er eentje gewekt, in een kerkdienst, een gesprek, door wat je leest, nieuws of doordat je leven ineens op losse schroeven staat door een inbreuk op je gezondheid, bloed in je urine, of een verlies van een dierbare vriend. Belangrijk moment als de vraag gewekt wordt, acuut wordt.

Sluimerende antwoorden

In vrijzinnige kringen is er veel nagedacht over en veel waardering voor de vraag. Maar hoe zit het met de antwoorden? Eigenlijk heb je niks aan antwoorden waar geen vraag naar was. Je neemt het antwoord voor kennisgeving aan, het ene oor in en het ander uit. Er is geen antwoord zo krachtig als een ontdekking uit eigen ervaring en denken. Ik ben altijd benieuwd naar wat mensen in alles wat ze meegekregen hebben in opvoeding, in ontmoetingen, in preken, in wat ze gelezen hebben en meegemaakt, nu hebben ontdekt en zich eigen gemaakt hebben. Welke antwoorden ze gevonden hebben. Ik kan me niet voorstellen dat er alleen maar vragen zijn gebleven.

Op intellectueel niveau kan dat misschien wel zo zijn dat er vooral vragen blijven, wetenschappelijke vragen zoals hoe het heelal in elkaar zit en hoe het is ontstaan. En op een beschouwende, rationele manier kun je bestaansvragen stellen: wat is de zin van het menselijk leven, waar komt het leven vandaan, het kwaad, wat is het leven eigenlijk? Dat soort filosofische vragen waarop eigenlijk geen bevredigend antwoord of slechts een voorlopig antwoord te geven is.

Maar vragen vanuit een andere laag, die van onze existentie (bestaan), onze ziel, ons hart, vragen om een antwoord. Niet een verstandelijk antwoord, maar een antwoord met ons hart, onze ziel, ons bestaan en levenswijze zelf. Door hoe we feitelijk omgaan met anderen, onszelf en ons lot, door hoe we gericht zijn, door wat we doen en laten. Het antwoord zit als het ware in ons leven verpakt, in onze levensstijl en keuzes. Van een afstand bezien, wanneer iemands leven voltooid is, kunnen de antwoorden afgelezen worden aan hoe iemand geleefd heeft.

Jack Kornfield, een Amerikaanse meditatieleraar zegt altijd aan het begin van een toespraak, dat je niet alles wat hij zegt moet proberen vast te houden. Je kunt gerust van alles langs je heen laten gaan, maar misschien is er iets bij wat bij jou aansluit en wat je ergens intuïtief al weet, een sluimerende vraag, of een sluimerend antwoord.

Dan hoor je het kwartje vallen.

Ik heb wel eens ervaren in een toespraak dat iets wat ik al 100x gehoord had, me ineens diep raakte. Alsof mijn ziel er rijp voor was om dit werkelijk binnen te laten komen en te begrijpen. Er was iets dat sluimerde en ineens wakker werd gemaakt door een paar woorden op een unieke manier uitgesproken. Er was ineens een antwoord, een weten 'zo is het'. De vraag werd hier eigenlijk overgeslagen. En het antwoord was klaarwakker geworden.

Ik denk dat wij mensen veel meer antwoord in ons meedragen en zijn dan we ons bewust zijn. Een treffende en beroemde tekst in dit verband is die van Dag Hammarskjöld: *"Ik weet niet wie - of wat - de vraag stelde. Ik weet niet wanneer zij gesteld werd. Ik herinner me niet dat ik antwoordde. Maar eens zei ik ja tegen iemand - of iets. Sinds dat moment heb ik de zekerheid dat het leven zinvol is en dat mijn leven, in onderwerping, een doel heeft. Vanaf dat moment heb ik geweten wat het wil zeggen, 'niet óm te zien',*

'zich niet te bekommeren om de dag van morgen'."

Het lijkt erop dat vraag en antwoord bij Dag samenvallen in een levenskoerswijziging. Er is een 'ja' op een roep uit een 'bekende verte' met het hart beluisterd. Het is een gehoor geven aan wat je ergens weet. Dit is antwoord in eigenlijke zin waardoor ons leven richting krijgt.

En een 'ja' houdt ook een 'nee' in, tegen alles wat in een andere richting wijst. En aangezien we nu eenmaal een vat vol tegenstrijdigheden zijn, kunnen we dit eenduidige 'ja' ook eindeloos uitstellen en blijven zwalken. Of misschien zijn we al die tijd wel bezig om moed te verzamelen om 'ja' te kunnen zeggen en hebben we dat zwalken nodig.

Misschien is alles in de kosmos, in de hemel en op aarde, er wel op gericht dat de mens, jij en ik, dit beslissende antwoord geven met ons leven in een 'ja' en daarin wakker worden.

Ds. Florus Kruyne



In je bubbel of bij je burens?

Het groepsdenken voorbij

De samenleving verbreekt. Wat delen we nog met elkaar? Prinsjesdag 19 september is het ideale moment om het daar eens over te hebben.

Schrijfster **Désanne van Brederode** legt de Nederlandse samenleving anno 2017 onder de loep. Is er eigenlijk wel sprake van een 'kloof' of toenemende scheidslijnen? Hoe zien burgers in Nederland de toe-

komst? Vol vertrouwen of eerder met onbehagen? Hoe groot is het onderling vertrouwen tussen verschillende groepen in de samenleving? Neemt dat af of juist toe? De Brits-Nederlandse journalist, *Financial Times*-columnist en Ajax-kenner **Simon Kuper** gaat met Van Brederode in gesprek over haar aannames en ideeën. Kuper woont tegenwoordig in Parijs en brengt een scherpe blik "van buitenaf" mee.

Joost Röselaers, de nieuw aangetreden algemeen-secretaris van de remonstranten, presenteert de avond en brengt een remonstrants perspectief in.

Van harte welkom op dinsdag 19 september om 20:00 uur in de Geertekerk. De kerk is open vanaf 19:30 uur. In de voorverkoop kost een kaartje 7,50 voor RGU-leden. Bestellen kan via www.geertekerk.nl

Verteluur

Grote en kleine helden

Ook komend seizoen is er weer Verteluur voor kinderen van 5 – 12 jaar. Met een heel mooi thema: grote en kleine helden. Dat 'grote helden' slaat op de Bijbelverhalen die eigenlijk iedereen zou moeten kennen. Dit najaar komen de volgende grote helden aan bod: Rachab, Simson, Job, Jona en Ruth. En die 'kleine helden' zijn natuur-

lijk jullie: kinderen van het Verteluur. Hopelijk wordt het opnieuw een prachtjaar, met mooie verhalen, fijne gesprekken en natuurlijk ook met lekker knutselen, tekenen, toneel spelen etc.

Op de startzondag (10 september) is er voor de eerste keer in het nieuwe seizoen Verteluur. De andere data (in 2017) zijn:

24 september, 8 oktober, 29 oktober, 12 november, 26 november en ten slotte op 10 december*.

Wij zien uit naar jullie komst. Wees welkom!

Leiding Verteluur

* Voor kinderen die niet meedoen met het kerstspel dat op 24 december (kerstavond) wordt uitgevoerd. Voor kinderen die wel meespeelen in het kerstspel is er 10 december (en ook op 3 december en 17 december) kerstspelrepetitie gepland.

Vredesweek 2017: De kracht van verbeelding

Van 16 tot en met 24 september is het vredesweek. Een week waarin PAX aandacht vraagt voor een vreedzame benadering van conflicten die overal in de wereld levens verwoesten.

In een tijd van groeiende verdeeldheid door botsende ideologieën en verschillende werkelijkheden, pleit vredesorganisatie PAX voor de kracht van de verbeelding. In deze vredesweek willen we samen luisteren en kijken naar onze beelden van vrede. Zie ook: www.vredesweek.nl.

Op zondag 17 september is het vredeszondag in de Geertekerk. Ds. Alleke Wieringa zal zich in de dienst richten op vrede. De collecte is bestemd voor PAX. U kunt ook een gift overmaken op IBAN NL03 TRIO 0390515000 t.n.v. PAX in Utrecht, zodat deze organisatie geweldloze vrijheidsstrijders wereldwijd kan blijven steunen in hun moedige werk. Na de dienst, van 12.00 tot 13.00 uur, zal in het Geertecafé een vredesproject nader toegelicht worden.

*Vredesgroep RGU,
Pauline Huidkoper en Iris Wevers*



Bijdragen naar draagkracht

In 2016 is diverse keren het uitgangspunt voor de van leden en vrienden te verwachten financiële bijdragen gecommuniceerd. Dit uitgangspunt is: dat naar draagkracht wordt bijgedragen. Ook dit jaar wordt hierop gewezen. Om dit concreet te maken bevatten de door mij verstuurd bijdragebrieven ter oriëntatie daarvoor een richtlijn. Het is overigens ieders vrijheid om uiteindelijk zelf het 'naar draagkracht' invulling te geven.

Het benadrukken van het bijdragen naar draagkracht heeft diverse leden en vrienden er toe gebracht hun bijdrage te verhogen. Maar het uitgangspunt heeft ook een andere kant. Diverse malen is geopperd om een minimum bijdrage vast te stellen zodat in ieder geval de vaste kosten die per lid of vriend worden gemaakt zijn gedekt. Gedacht wordt dan aan wat we per lid en vriend jaarlijks moeten afdragen aan de lan-

delijke organisatie (€ 45,-) en de kosten van drukwerk.

De kerkenraad heeft dit echter om principiële reden afgewezen. Het idee van een minimum bijdrage is namelijk in strijd met het uitgangspunt van het bijdragen naar draagkracht.

Ik heb als penningmeester in de afgelopen periode met verschillende leden en vrienden gesproken voor wie een bijdrage van een paar tientjes al hun mogelijkheden te boven ging. Niet zelden ging dat gepaard met een gevoel van tekortschieten waarvoor men zich schaamde. Er was daardoor soms een drempel om nog naar de kerk te gaan. Of men overwoog het lidmaatschap om die reden op te zeggen. Waar deze gevoelens bestonden heb ik in gesprekken geprobeerd deze gevoelens weg te nemen. Het bijdragen naar draagkracht betekent immers ook dat waar er weinig of geen

draagkracht is, er ook heel weinig, of misschien wel niets, als bijdrage mag worden verwacht. Ook een enkele euro telt.

Gegeven het uitgangspunt dat ieder in vrijheid naar eigen verantwoordelijkheid het uitgangspunt 'bijdragen naar draagkracht' gestalte geeft, nemen we elkaar in onze gemeenschap ook niet de maat naar wat we bijdragen.

Overigens gaat het goed met het bijdragen. Aanvankelijk was er enige achterstand op vorig jaar. Maar nadat in juni de bijdragebrieven waren verstuurd is de achterstand geheel ingelopen. Eind juli was net als vorig jaar al bijna € 110.000,- binnen gekomen. We liggen dus netjes op koers om hetzelfde resultaat als vorig jaar te halen.

Wim Edelman, penningmeester

Uit de kerkenraad...

Aansteken paaskaars

Vanaf de startzondag in september 2015 brandt de paaskaars al bij binnenkomst volgens het idee dat het Licht er eerder was dan wij en er altijd is. Na bijna twee jaar de paaskaars voor het begin van de dienst aan te steken, heeft de kerkenraad de predikanten en cantor-organist en de werkgroep eredienst advies gevraagd met betrekking tot de ervaringen van de nieuwe wijze waarop de diensten beginnen. Op grond van de gegeven adviezen heeft de kerkenraad het volgende besloten per startzondag 10 september 2017: de paaskaars zal voor het begin van de dienst worden aangestoken. Daarnaast zal bij aanvang van de dienst een kaars op de avondmaalstafel worden aangestoken met het Licht van de paaskaars ter markering van het begin van de dienst. Aan het einde van de dienst zal deze tafelkaars worden gedoofd en het Licht van de paaskaars zal blijven branden.

Namens de kerkenraad, Titia Thomas



Goed doorgeven aan volgende generatie



Jeanne van Bree, sinds kort kerkmeester van de Geertekerk, houdt van oude gebouwen. Ze is architect en woont al zo'n 17 jaar in een monumentaal huis in de Geertestraat, op steenworp afstand van de Geertekerk. Tot voor kort was ze ook parttime docent bij studierichting Bouwkunde aan de Hogeschool Amsterdam.

Jeanne vindt de Geertekerk, na de Domkerk, één van de mooiste kerken van Utrecht. Zowel qua interieur als qua sfeer. Bovendien heeft de Geertekerk een fantastische akoestiek, waardoor deze erg geschikt is voor concerten. Dat het gebouw haar functie behoudt als kerkruimte en tegelijkertijd wordt gebruikt voor andere functies vind ze een prima keuze. Toen haar gevraagd werd of ze kerkmeester wilde worden dacht ze: 'Ik heb nu tijd, ik vind het gebouw mooi, woon in de buurt. Waarom zou ik het niet doen?' Sinds deze zomer heeft zij het stokje overgenomen van Arthur Modderkolk.

Vrijwilliger

Het geven van onderwijs aan de Hogeschool was erg leuk, maar ook veeleisend, waardoor haar eigen werk enigszins in de verdrukking kwam. Nu ze de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, hoopt ze weer meer tijd te hebben voor haar eigen werk. Haar architectenbureau is gespecialiseerd in renovatie, restauratie en herbestemming van monumentale panden. Het kerkmeesterschap van de Geertekerk doet ze 'er bij' als vrijwilligerswerk.

Tot dusverre bezocht Jeanne de Geertekerk met enige regelmaat om naar een concert te luisteren. En ze is een vaste deelnemer aan het buurtdiner dat jaarlijks in de Geertekerk wordt georganiseerd door omwonenden. Dit heeft een belangrijke functie heeft voor de onderlinge relaties en het wordt erg gewaardeerd dat de Geertekerk hiervoor de ruimte faciliteert. Zelf is ze katholiek opgevoed, maar vindt zichzelf 'niet gelovig'. Wel voelt ze affiniteit met het remonstrantse gedachtengoed.

Nooit klaar

Jeanne ziet het als haar taak om het gebouw in goede staat aan een volgende generatie door te geven. Hoe intensief dat zal zijn moet nog blijken. Het is ook een kwestie van duidelijke afspraken maken, goed structureren en organiseren. De Geertekerk heeft recent een flinke opknapbeurt ondergaan en staat er goed bij. Maar bij oude gebouwen ben je eigenlijk nooit 'klaar', er blijft steeds onderhoud nodig. De doorslag van de muren is bijvoorbeeld een probleem waar geen blijvende oplossing voor is maar waar wel steeds iets aan gedaan moet worden. En verder heb je te maken met de omvang van het pand. Bijvoorbeeld grote dakvlakken, die je niet in één keer kunt vervangen, maar stukje voor stukje. Uit de periodieke inspecties van de Monumentenwacht blijkt waar de prioriteiten moeten liggen voor het onderhoud.

Taak

Op de vraag wat haar zelf 'houvast' geeft in het leven antwoordt Jeanne dat ze er van overtuigd is dat je als mens een taak hebt





in deze wereld en dat je die zo goed mogelijk moet doen. Het is soms een hele zoektocht om er achter te komen wat je taak, je doel in het leven is. En dat heeft ook altijd met andere mensen te maken. Hoe ga je om met andere mensen? Jeanne: 'Die verantwoordelijkheid wil ik niet bij een God leggen, die wil ik bij mezelf leggen.'

Samenbrengen

'Verbinding' is ook in de bouwkunde van belang. Niet alleen om stevige gebouwen neer te zetten. Als architect of stedenbouwkundige kun je door hoe je een stad, wijk of gebouw vormgeeft enorme invloed hebben op de verbinding tussen bevolkingsgroepen. Bijvoorbeeld door verschillende bevolkingsgroepen of typen mensen (jongeren/ouderen) door elkaar heen te situeren. Of door verschillende functies in een gebouw samen te brengen. Daar wordt tegenwoordig veel meer op gelet dan voorheen.

Praktijk

Jeanne deed haar studie Architectonische Vormgeving aan de

Kunstacademie in Utrecht. Toen zij eind zeventiger jaren afstudeerde was er weinig werk in de bouw. Ze is toen samen met enkele andere architecten en bouwkundigen advies gaan geven via buurtbouw bureaus aan mensen die kleine verbouwingen wilden doen en uiteindelijk ook aan grotere projecten. De samenwerking groeide uit tot de Utrechtse Samenwerking Architecten, die tot 2011 gevestigd was op de Nieuwegracht. Door deze samenwerking met anderen heeft zij in de praktijk veel andere facetten van het vak geleerd.

Bevoorrecht

Naast haar werk heeft ze diverse andere bezigheden: fietsen, lezen, tuinieren en zo nu en dan zingt ze in projectkoren. Maar haar grootste hobby is haar werk. Jeanne: 'Ik voel me bevoorrecht dat ik werk doe waar ik nog steeds écht plezier in heb!'

BS

'Alles aan kant'

“Ik werk een beetje in de schaduw”, zegt Betsie Blom die deze week afscheid neemt van haar werk op het kerkelijk bureau van de Geertekerk. “Ik ken heel veel namen en maar heel weinig gezichten want ik kom niet in de kerkdiensten.”

Wanneer ik Betsie bel om haar te vragen voor een interview voor de Geertebrief, reageert ze: “O, daar was ik al bang voor!” Ze stapt echter over haar bezwaren heen en we maken een afspraak. Daarbij vergeet ik te vragen wáár ik moet zijn en zo sta ik later onder dreigende wolkenluchten de verschillende bellen te proberen bij het Landelijk Bureau Remonstranten aan de Nieuwe Gracht. Geen enkel teken van leven... Pas als ik Betsie in mijn telefoon hoor zeggen dat ze ‘naar beneden’ komt en er vervolgens niemand aan de dichte deur verschijnt, gaat mij een lichtje op. Ik ben abuis, ik moet naar de Geertekerk! Nog vóór de bui zwaait de kerkdeur voor me open en betreed ik het werkterrein van Betsie.

Ze begon haar werk voor de remonstranten in een kantoorruimte beneden in de kerk waar het vochtig was en altijd stonk

naar rioolwater. Zo’n twintig à vijfentwintig jaar geleden ‘klom’ ze op naar de huidige ruimte; een zoldertje in de Arminiuskamer en “een hele verbetering”. Tot een aantal jaren geleden deed Betsie het administratieve werk samen met Jojo Visser. En toen er geen vervanging kwam na het pensioen van Jojo ging Betsie alleen verder. Het werk veranderde, de taken werden verdeeld onder verschillende mensen. En nu Betsie met pensioen gaat, wordt haar werk overgenomen en gereorganiseerd. Ze heeft er wel vertrouwen in dat haar werkzaamheden van de afgelopen (bijna) dertig jaar goed voortgezet zullen worden.

Er is veel veranderd in het werk. Betsie haalt herinneringen op aan de stencilmachine met z’n roze moedervellen, “maar er was al wel een elektrische schrijfmachine”, vertelt ze, “met een O die een gaatje maakte in het papier en daar kwam de inkt dan doorheen.” Sinds een paar jaar wordt de liturgie door een vrijwilliger in elkaar gezet en is alleen het kopieerwerk ervan voor Betsie. Het werk is in de loop der jaren wel minder persoonlijk geworden, vindt ze. Meer mail en minder telefoontjes. En Betsie heeft de laatste jaren wel een collega gemist. Daarom zet ze de radio



altijd aan, niet op een muziekprogramma maar zachtjes met pratende mensen zodat ze niet afgeleid wordt en er toch geluid is. Begonnen als facturiste voor een bedrijf in witgoed, schoonde Betsie later bij en solliciteerde op de vacature bij de remonstranten. Ze heeft het werk altijd met veel plezier gedaan waarbij het leukste en meest bevredigende voor haar was “dat alles aan kant is.”

Houvast en verbinding

Bij *houvast* denkt Betsie vooral aan *vasthouden* want “ik ben al 48 jaar met dezelfde man!” En *verbinding*? Daar heeft ze één-twee-drie geen een antwoord op.

Kijken naar de toekomst

Betsie heeft ‘geen grote plannen’ nu haar pensioen voor de deur staat. “Ik zie wel wat er komt. Mijn man is al een paar jaar met pensioen, hij kijkt er naar uit dat ik ook niet meer hoeft te werken.”

Ze houden beiden van fietsen en wandelen. Daarnaast doet Betsie veel vrijwilligerswerk.

“Het is een vreemd idee dat dit werk nu stopt, nog drie keer dit wandelingetje en dan is het voorbij. Het voelt net alsof ik met vakantie ga.”



MAD

Ik ben verliefd op dit gebouw

Inge van de Pavoordt wordt de nieuwe coördinator van de Geertekerk, daarom heeft ze ingestemd met dit interview. Ze vindt het belangrijk dat de leden en vrienden haar weten te vinden en de ruimtes in de kerk kennen en dat deze ruimtes beschikbaar zijn voor activiteiten van de leden en vrienden. Dat is ook de reden dat ze heeft voorgesteld om het interview in de Geertekerk te doen.

Na de dienst troont ze me mee naar een kamer en zegt: "Ik ben verliefd op dit gebouw." Daarom heeft ze ook ja gezegd tegen het coördinatorschap. "Ik ga straks gewoon met mijn eigen kerksleutel de deur opendoen. Hoe leuk is dat? Ik voel me hier thuis, dat komt natuurlijk ook door al die jaren dat ik hier kom en de mensen die je kent, maar ook zeker door dit gebouw, deze plek die, zodra je haar betreedt, je laat dalen. En ik word altijd geraakt door de lichtinval in de kerk. Het zet mij stil, dat vind ik mooi." Inge is niet de enige; in het verleden vergaderde ze samen met Bart Bierens de Haan in de Geertekerk terwijl ze praktisch naast elkaar woonden in Bilt-hoven. Ook heeft een externe adviseur Inge ooit laten weten dat de remonstranten met de Geertekerk goud in handen hebben en dat voelt zij ook zo.

Inge is al sinds haar studententijd geïnteresseerd. Eerst bij de EUG bij Wim Overdiep waar zij voor haar hockeyteam tijdens de winterstop een gespreksgroep organiseerde. Later is ze, toen haar kinderen (twee zonen) op de lagere school zaten, actief geweest in de organisatie van het Verteluur en het kerstspel. Daarna heeft ze tien jaar in de programmacommissie gezeten. Enkele jaren geleden is zij daarmee gestopt omdat ze, zoals ze het zelf zegt, alleen nog maar in de kerk zat "van oh ja, die zie ik en die moet ik zo ook nog even spreken. Er daalde helemaal niets meer bij me naar binnen." Dus de afgelopen jaren heeft ze "alleen maar geconsumeerd". Maar Inge



is van mening dat als je bij een club bent, je er ook wat voor moet doen. Ze neemt haar verantwoordelijkheid. Lachend zegt ze: "De doorgeschoten vorm daarvan is je bemoeien-met en daar heb ik ook wel last van."

Inge is dus iemand op wie je kunt steunen en het lijkt erop dat ze daar ook haar energie vandaan haalt. Waar ze *happy* van wordt is als iets echt mooi gelukt is. Maar ook muziek, beweging en vitaliteit zijn belangrijk voor Inge.

Vertrouwen vindt Inge een mooi woord. Vertrouwen dat er een bodem onder alles is. "Floris zegt het altijd zo mooi met zijn zegening: *Hij staat achter je en Hij staat opzij van je en Hij is onder je om je op te vangen als je valt en boven je om je te beschermen.*" Dat is een beeld dat Inge houvast geeft.

Sinds ze gestopt is met haar werk als psy-

chosomatisch fysiotherapeut, nu een jaar geleden, is ze weer beschikbaar en zegt ze: "Dit is ook een club die me zo aan het hart gaat dat ik heel graag wil dat het blijft. Maar eerlijk is eerlijk, ik wist niet helemaal waar ik ja tegen zei hoor." Het coördinatorschap is echt helemaal omschakelen voor Inge. Wat Floris in de dienst zei: (dienst van 4 juni red.) 'Ga uit je comfortzone', dat is echt aan de orde. Inge heeft het overzicht nog niet helemaal en moet leren werken met een speciaal computerprogramma. Ze is een 'mensenmens'. Ze komt uit een heel gestructureerd bestaan met haar patiënten, dat ging op de klok. Inge realiseert zich dat die baan haar houvast gaf: de structuur, de interacties, de collega's, de huisartsen naast haar. Dat stoppen met die baan was dus wel loslaten. Maar zegt ze: "dat schijnt een bekend verschijnsel te zijn."

MS

Bezoek aan partnergemeente in Sepsiszentgyörgy (Roemenië)

Van 24 tot en met 29 mei 2017 bezocht een delegatie* van de Geertekerk onze partnergemeente in Sepsiszentgyörgy. Met als thema 'jeugd' en de vraag hoe jongeren te betrekken. Maar ook de geschiedenis en de positie van onze partnergemeente als religieuze (unitarische) en etnische (Hongaarse) minderheid in Roemenië kwamen vol voor het voetlicht. Een impressie van een mooi en inspirerend bezoek.

Over het hoogtepunt van het bezoek aan onze partnergemeente bestaat geen twijfel (zo blijkt tijdens een bijeenkomst eind juni waar wij als deelnemers aan de reis nog eens onze indrukken delen en bespreken): de belijdenisdienst van zondag 28 mei. Tijdens die ruim twee uur durende dienst doen enkele tientallen jongeren belijdenis. Zonder uitzondering dragen ze traditionele kleren en van hun gezichten is duidelijk af te lezen hoe belangrijk dit moment in hun leven is. De kerk is afgeladen vol; van alle jongeren die belijdenis doen, zijn familie en vrienden in groten getale aanwezig. Het is ook een spannend moment, want alle confirmanten moeten uitgebreid een vraag beantwoorden. Daarop hebben ze zich weliswaar goed kunnen voorbereiden, maar twee jongeren slaan dicht door de zenuwen en zijn hun tekst kwijt. Predikant Istvan Kovacs en zijn assistent (en jeugdpredikant) Ágnes Demény weten echter op liefdevolle wijze de spanning weg te nemen.

Dit alles vindt plaats in het Hongaars. Simultaanvertaling is slechts op hoofdlijnen beschikbaar en niet voor ons allen goed hoorbaar. Toch blijkt de taal absoluut geen barrière te zijn om een gevoel over te brengen van verbondenheid en de kracht van traditie, mede dankzij de zeggingskracht en uitstraling van Istvan. Hoewel we hem dus niet kunnen verstaan, weet hij ook ons mee te nemen en te enthousiasmeren. Alleen al de toon van de woorden, het ritme van de zinnen en de impressie van de beelden vormen een krachtig verhaal. Istvans charisma is onmiskenbaar en de ruim twee uren zijn verstreken voor we er erg in hebben. De belijdenisdienst en het afsluitende feest



op zondagavond zijn de prachtige afsluiting van een aantal dagen met een intensief programma dat in het teken staat van 'jeugd'. Zo zijn we ook bij de kerkdienst op donderdagavond 25 mei, waar de jongeren die belijdenis gaan doen daar nog eens op worden 'voorbereid'. Uitgebreid spreken we tijdens enkele bijeenkomsten verder over de vraag hoe we jongeren goed kunnen betrekken bij de gemeente en wisselen we ervaringen uit. Zo zijn er tijdens een discussie op vrijdagochtend (26 mei) presentaties van de wijze waarop wij in de Geertekerk via het Verteluur en de Klub onze kinderen en jongeren vertrouwd maken met onze traditie, geloof en waarden. Tijdens een bijeenkomst 's avonds nemen jongeren van onze partnergemeente ons op hun beurt mee in hun wereld. Om het ijs te breken doen we eerst verschillende

groepsspelletjes. Aansluitend volgt een visuele presentatie, waaruit duidelijk wordt dat ze een groep vrienden zijn en dat er veel wordt georganiseerd. Zo gaan ze regelmatig op kamp (sport- en theaterkampen) waar ze ook andere unitarische jongerengroepen ontmoeten. Ook hebben ze contact met een jongerengroep uit de Verenigde Staten. Ze staan zeker ook open om contact te maken met jongeren uit onze gemeente, zo wordt duidelijk. In stijl wordt de avond afgesloten met gitaar en zang.

Tijdens de reis wordt ook duidelijk wat het betekent om deel uit te maken van een minderheid in een vijandige omgeving. De kleine unitarische gemeenschap kenmerkt zich door het eigenzinnige theologische uitgangspunt van eenheid van God -Egy az Isten (God is één) staat er op de voorgrond

van de kerk van onze partnergemeente- en verwerpt daarmee het concept van de zogeheten drie-eenheid of triniteit (God, Jezus en Heilige Geest). Het grootste deel van hun geschiedenis zijn de unitariërs niet of nauwelijks geaccepteerd door de kerkelijke *main stream*; eerst de Rooms-Katholieke Kerk, vervolgens de (dogmatisch) Calvinistische Kerk en tegenwoordig in Roemenië de Roemeens-orthodoxe Kerk. Hoewel ze wel een korte periode van godsdienstvrijheid hebben gekend, bepaalt toch vooral repressie -en op momenten regelrechte vervolging- het beeld van de geschiedenis van de unitariërs in Transsylvanië. Uit alle gesprekken en ontmoetingen blijkt dat juist door dit soort externe druk het ongelooflijk belangrijk is om stevig vast te houden aan je eigen tradities en waarden, wil je als religieuze minderheidsgroep overleven.

Dat geldt zeker ook voor etniciteit. Tijdens de reis wordt niet alleen duidelijk dat de leden van onze partnergemeente zich als unitarisch identificeren, maar vooral ook als leden van een Hongaarse minderheid. En dat in een land waarin Roemenen de meerderheid vormen en waarvan ze de overheid



primair zien als 'Roemeens', en niet als een instantie die er voor alle burgers is. Feitelijke verbindt het Hongaars-zijn de Hongaren in Transsylvanië nu meer dan dat religieuze scheidslijnen (unitarisch, rooms-katholiek, calvinistisch) hen verdelen. En deze identificatie gaat samen met een grote fascinatie voor en kennis van de (Hongaarse) geschiedenis, zo wordt duidelijk tijdens de talrijke gesprekken en niet te vergeten alle excursies in en rond Sepsiszentgyörgy. De geschiedenis leeft er volop!

Terugblikkend op de reis kunnen we constateren dat de Unitarische gemeenschap in Sepsiszentgyörgy en wij als remonstranten hier in Nederland behoorlijk verschillen, door totaal uiteenlopende historische- en maatschappelijke achtergronden en omstandigheden. Wij kennen als remonstranten niet een vergelijkbaar verleden van godsdienstrepressie en vervolging. We behoren niet tot een etnische minderheid die haar positie moet beschermen. Een ander verschil is dat het gemeenschapsleven in Sepsiszentgyörgy er anders uitziet dan bij ons, want de gemeente telt verhoudingsgewijs meer jongeren. Maar in andere

opzichten zijn er ook grote overeenkomsten die ons verbinden en die aan de basis liggen van het partnerschap: beide zijn we een relatief kleine en vrijzinnige religieuze groepering waar niet dogma's het pad bepalen, maar waar ruimte is voor persoonlijk geloof.

Mede namens de andere deelnemers van de reis, Henk Boon

*) Zowel leden van de werkgroep partnergemeente als enkele niet-leden waren op bezoek bij onze Unitarische partnergemeente in Sepsiszentgyörgy; een middelgrote en in meerderheid etnisch Hongaarse stad in Transsylvanië (Roemenië). Het reisgezelschap bestond uit Ingrid Achterberg, Rachelle van Aniel, Henk Boon, Michel Dickhoff, Ans van Noord, Mariken Hanke van Peurseem, Mattie van der Slikke, Joop Uppelschoten en Lies van Weezel en was ondergebracht bij verschillende gastgezinnen. Vanuit de vakantiewoning in het nabijgelegen dorpje Bita participeerden Florus Kruijne en Tina Geels een groot deel van het programma.



Diaconale Geluiden en collectes

Collectes in de afgelopen tijd

In de periode tussen het verschijnen van de vorige Geertebrief en deze is er weer een aantal collectes geweest, die voor een bepaald -en in de dienst toegelicht- doel bestemd waren. Hieronder noemen we ze kort en kunt u lezen wat de opbrengst was.

SchuldHulpMaatje (4 juni)

Pinksteren. Onze solidariteit met mensen die om wat voor reden dan ook in financiële problemen zijn geraakt, met mensen die hulp nodig hebben om weer op de rit te komen, kwam tot uitdrukking in een opbrengst van maar liefst € 430,-. Het project SchuldHulpMaatje verricht er belangrijk werk mee! (www.schuldhulpmaatje.nl)

Voedselbankpakketten (2 juli)

Op 2 juli collecteerden we voor de Voedselbank Utrecht. Hoewel het aantal bezoekers van de dienst relatief gering was, werd er voor ruim € 330,- gegeven. Direct na de dienst hebben twee vrijwilligers samen met twee leden van de diaconie inkopen gedaan aan de hand van een 'boodschappenlijstje' van de Voedselbank. Dit leverde drie bomvolle winkelwagens aan boodschappen op, van rijst en koffie tot douchegeel en wasmiddel. Hierbij een foto van de



boodschappen, netjes verzameld in elf kratjes. De Voedselbank liet weten ontzettend blij te zijn met deze opbrengst.

Stichting Thuis Sterven (9 juli)

De € 207,- die deze zondag bijeen werd gebracht is voor het werk van de vrijwilligers van deze stichting. Zij ondersteunen in de thuissituatie mantelzorgers en professionele hulpverleners in hun zorg voor mensen in de laatste fase van hun leven. (www.thuisstervenutrecht.nl)

Hospice Heuvelrug (6 augustus)

Mevrouw Emmy Bakker lichtte, als medewerkster van dit hospice in Zeist, het werk en belang van dit diaconale doel toe. Het resultaat was indrukwekkend, gemiddeld werd er meer dan € 5,- per persoon gegeven, de opbrengst was bijna € 358,-. Mevrouw Bakker stond na afloop van de dienst met folders bij de koffietafel en heeft verschillende donateurs en een nieuwe vrijwilliger kunnen werven. Prachtig. (www.hospice-heuvelrug.nl)

Collectes in de komende tijd

Stichting Nour (3 september)

Deze stichting heeft als missie een bijdrage te leveren aan Global Mental Health: zorg, werk en onderwijs voor kinderen met ontwikkelingsstoornissen en autisme. Momenteel wordt een centrum gebouwd in Ouarzazate (Marokko), waardoor stichting Ibtisama ruimte krijgt voor hun school. Naar verwachting zal in september 2017 het nieuwe centrum geopend worden. (www.stichtingnour.nl)

Villa Vrede (1 oktober)

Villa Vrede is een ontmoetingsplaats, nu nog aan de Wijnesteinlaan Utrecht, waar alle vluchtelingen altijd welkom zijn. Villa Vrede biedt voor mensen zonder verblijfsvergunning een plek waar

zij mogen zijn, een gezicht krijgen, zich veilig voelen, hun sociaal netwerk kunnen opbouwen en tot zelfredzaamheid gestimuleerd worden. Deze ontmoetingsplek moet echter verhuizen. Tot op heden blijft onduidelijk waar de Villa naartoe kan verhuizen en wanneer. Deze situatie zorgt voor veel vragen en onzekerheden voor de bezoekers, vrijwilligers en donateurs. (www.villavrede.nl)



AllOut (Coming out Sunday 15 oktober)

AllOut is een internationale LGBT organisatie (dus homo/lesbo/

bi/transgender) met een tweeledig karakter. Er wordt geld ingezameld voor bijv. het evacueren van homo's uit Irak die op een dodenlijst staan of voor een mediacampagne om een strenge anti-homowet in Oeganda te voorkomen, enzovoorts. Maar AllOut verzamelt online ook handtekeningen om bijvoorbeeld veiligheid te eisen voor een Pride-mars door Sofia of om een LGBT-vriendelijke moskee in Berlijn te ondersteunen. Je kunt dus zelf met een eenvoudige handtekening meewerken om de wereld voor LGBT'ers een klein stukje beter te maken. (www.AllOut.org)

Voedselbank (5 november)

We willen als diaconie de concrete en directe actie voor de Voedselbank, zoals die op 2 juli plaats vond als gewoonte voor twee keer per jaar invoeren. Begin november zullen we daarom weer geld inzamelen waarmee we direct na de dienst boodschappen voor voedselpakketten doen (zie hierboven bij 2 juli). Het zou mooi zijn, als enkelen van u mee willen helpen met het doen van inkopen (persoonlijk aanmelden bij leden van de diaconie of via diaconie@geertekerk.nl o.v.v. voedselbank 5 nov.).

Bedankjes

De diaconie is, simpel gezegd, een doorgeefluik voor de collectegelden vanuit de RGU naar projecten of individuele hulp. Andersom geven we de bedankjes ook graag door: een bedankbriefje kregen we van Amnesty International, van Taal Doet Meer en van iemand, die individuele hulp kreeg. Wijkloophuis Kerckebos schreef: 'dankzij de steun kan de hygiëne van bezoekers, vrijwilligers en medewerkers gewaarborgd worden'. Stichting Nour bedankte voor de jaarlijkse gift. Deze stichting is een van de projecten, die al een paar jaar kan rekenen op een vast bedrag, los van collecte-opbrengsten. Verder bedankte Marieke Sillevius (predikante voor en met ongedocumenteerden) voor de 'omvangrijke gift die wij mochten ontvangen voor de pechpot van Omduw ten behoeve van het lenigen van concrete nood van ongedocumenteerden'. En tot slot kregen we een mail van de coördinator van Villa Vrede naar aanleiding van de bemoedigende woorden en het geschonken bedrag om repatriëring van Luel – na zijn overlijden – mogelijk te maken. In het kader van individuele hulpverlening kreeg Villa Vrede voor dit doel € 1.000,-.

Oproep: Wilt u een nieuw project aanbrengen?

Wij starten het nieuwe seizoen met een schone lei en nieuwe plannen. Op onze jaarlijkse 'Buitendag' begin oktober beslissen we welke projecten we blijven steunen, welke projecten hun maximale looptijd hebben gehad en welke nieuwe projecten in aanmerking komen voor een bijdrage uit de diaconale kas. Zoals u wellicht weet is de looptijd van onze ondersteuning van een project door-

gaans 3 jaar. Aan het eind daarvan beëindigen we onze bijdrage of beslissen deze voor nog eens 3 jaar voort te zetten. Met deze werkwijze creëren we ruimte voor nieuwe projecten. Graag nodigen we u dan ook uit om een project waar u affiniteit mee heeft bij ons in te dienen. We kiezen bij voorkeur kleinschalige projecten. Om voor ons de beslissing omtrent een nieuw project mogelijk te maken, hebben wij behalve een duidelijke omschrijving van het doel ook een overzicht van de financiële positie van het project en de omvang van de benodigde steun nodig. Desgewenst mailen we u onze paper over de uitgangspunten en werkwijze bij financiële ondersteuning van projecten en doelen.

Wij zien uw voorstellen en/of uw vragen graag tegemoet op ons e-mailadres: diaconie@geertekerk.nl

Arminiaanse maaltijd op 20 oktober

Op 20 oktober staat de Arminiaanse maaltijd gepland. Jaarlijks organiseren we als diaconie deze maaltijd, waarvan de opbrengst een goede bestemming krijgt. Het is een moment van ontmoeting en kennismaking, van verbinding en gesprek. De diaconie kookt. Helpers in de rol van chauffeurs of koks zijn welkom! (graag bij de diaconie kenbaar maken, persoonlijk bij diaconieleden of via het mailadres).

Dag: vrijdag 20 oktober

Tijdstip: 18.00 uur – 20.00 uur

Plaats: Geertekerk

Opgave: In oktober intekenen op een lijst in de kerk of aanmelden via diaconie@geertekerk.nl

In het spotlight: stichting Dienstverlening Buitenlanders

Met de opbrengst van de zondagen waarop 'voor de diaconie' wordt gecollecteerd zonder verdere toespitsing op een bepaald doel ondersteunen we als diaconie namens de RGU projecten die een jaarlijks bedrag van ons krijgen. Die projecten brengen we in deze rubriek onder uw aandacht. Een bedrag van € 1000,- gaat deze maand naar Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB) Deze stichting helpt vluchtelingen in nood; buitenlanders, (ex)asielzoekers, uitgeprocedeerd of in een vervolgpprocedure, die zonder inkomsten en overheidssteun in Nederland proberen te overleven en die niet (meer) in aanmerking komen voor hulp door de reguliere instellingen. Sociaal juridische dienstverlening is de kerntaak van SDB. Hiernaast ondersteunt SDB cliënten bij het vinden van een stabiele leefomgeving en goede adequate gezondheidszorg. (www.sdb-utrecht.nl)

Namens de Diaconale Commissie, Marijke Kools

In memoriam

Nies van de Klashorst-Rijsdijk

Op 13 mei is Nies overleden. Eind november was haar honderdste geboortedag. Zij woonde de laatste jaren in de Schutsmantel in Bilthoven.

Haar gezichtsvermogen én haar geheugen waren in toenemende mate slechter geworden. In de Geertekerk kon zij nauwelijks meer komen. In haar goede jaren kwam zij graag vanuit Hollandsche Rading. Zingen in de cantorij. Betrokken lid van de groep 'vrouw-en-geloof'. Haar godsdienstig besef was sterk gevormd door de VCJC in de vooroorlogse jaren. Saamhorigheid, gerichtheid op een perspectief dat over de grenzen van het eigen leven uitreikt. En tegelijk met een grote nuchterheid en kritische inslag.

Ik leerde Nies kennen toen ik in 1974 op het 'vrijzinnige bolwerk' aan de Nieuwe Gracht kwam werken. Nies was van 1970 tot 1981 hoofd van het bureau van de Remonstrantse Broederschap. Veranderingen in het kerkelijk werk heeft zij in die periode van harte mee beleefd. Gericht op vredesvraagstukken (kernwapens, apartheid) en feministische theologie. Nies was een praktische vraagbaak en 'spin in het web' voor alle vrijwilligers die zich inzetten voor het landelijke werk van de Remonstranten.

Op 19 mei hebben wij, met een goede schare Geertekerkers, in de Woudkapel te Bilthoven afscheid genomen van Nies. Mét haar drie kinderen, Pauline, Joost en Florine en partners. Ik mocht de zegenbede uit-

spreken over haar naam. Zij is op Den-en-Rust gecremeerd. Dat haar naam geborgen mag blijven in onze herinnering.

Jan-Willem Nieuwenhuijsen



Pieta van Niel-Vos

Op 24 juli overleed Piaternella Elizabeth van Niel-Vos in de leeftijd van 95 jaar. In de aula van begraafplaats Kovelswade (Utrecht) herdachten wij haar op 28 juli met haar vier kinderen & partners, kleinkinderen & partners en vele andere belangstellenden.

Pieta heb ik gekend als een stevige, mondig, autonome vrouw. Via de catechisatie van haar oudste dochter kwam ze in aanraking met ds. Knoppers en dat klikte. Ik denk dat ze samen veel gelachen hebben. Pieta trad toe tot de RGU en nam deel aan de Verteluurleiding en werd later contactlid. Zij was altijd al ondernemend, avon-

tuurlijk en vrijheidslievend. Toen ze weduwe werd 18 jaar geleden, begon ze naast en ondanks het gemis van haar man, ook haar vrijheid te waarderen. Ze kon daar intens van genieten en ondernam allerlei uitstapjes en reisjes. Bovendien werd ze een echte 'mater familias'. De kleinkinderen waren dol op haar.

Na een herseninfarct, ruim 3 jaar geleden, raakte ze gedeeltelijk verlamd en afhankelijk. Er was gebeurd waar ze voor gevreesd had. Toch had ze de moed, mede gevoed door de steun van haar kinderen, om het leven ná het herseninfarct op te pakken en er het beste van te maken. Ze kon intens genieten van de kleine dingen, een bezoekje van kind of kleinkind, van een aardigheid, van een bloem. Ze kon verwonderd naar een bloem kijken. Ze beoefende dan zo gezegd de bloemmeditatie. Nog een dag voor haar overlijden heeft iemand van ons haar de bloemen vanuit de Geertekerk gebracht. Ook al heeft ze dat waarschijnlijk niet meer meegekregen, het was een passend gebaar. Naast het verdriet over de immobiliteit, kwam er ook iets moois tevoorschijn, haar lach die als het ware vooraan lag. Het lieve mensenkind dat ze altijd in essentie geweest was, kwam op de voorgrond. Ze was de lieveling van het personeel van het verpleegtehuis. Op de foto die haar kinderen hadden uitgekozen en die op de kist stond, kwam haar kracht, haar levensvreugde en haar liefde je tegemoet. Zo herinneren wij ons haar graag. Dat Pieta in het Licht mag zijn.

Florus Kruyne



Terugblik

Ook deze zomer was er weer 'kerken kijken' in de Geertekerk

Utrecht heeft een rijk bezit aan historische binnenstadskerken. Ook deze zomer zorgde het project Kerken Kijken Utrecht er weer voor dat deze kerken vijf dagen per week geopend waren, ook de Geertekerk. U bent misschien gewend aan de kerk, maar voor de rond 1800 bezoekers – van wie velen uit het buitenland – was onze kerk een verrassende ontdekking. Een ploeg van gidsen, van wie velen leden van de RGU, zorgden voor de openstelling.



Op 23 juni jl. waren alle gidsen uit de gehele stad bijeen in de Geertekerk voor de start van het zomerseizoen, dat door wethouder Geldof werd geopend. Het was leuk deze keer alle gidsen eens in onze eigen kerk samen te zien. Dan is weer eens duidelijk hoe sfeervol de Geertekerk is, en ook hoe multifunctioneel in het gebruik! De RGU en Huize Molenaar sponsorden deels de bijeenkomst, zodat het de gidsen aan niets ontbrak.

Meer weten over Kerken Kijken:
www.kerkenkijken.nl

Wim van Yugt



Schrijfactie Amnesty International



De 25-jarige Palestijn Mohammad Faisal Abu Sakha werd in december 2015 zonder aanklacht of uitleg door het Israëlijsche leger opgepakt. Hij was onderweg naar een Palestijnse circusschool waar hij optrad en les gaf aan kinderen met een handicap.

Abu Sakha kreeg zes maanden administratieve detentie opgelegd. Dit betekent dat hij zonder aanklacht en voor onbepaalde tijd vastgehouden mag worden. Zijn detentie is inmiddels al vier keer verlengd. Volgens internationaal recht zou Abu Sakha in een gevangenis in de bezette West Bank, waar hij vandaan komt, vastgehouden moeten worden. Omdat hij in een gevangenis in Israël zit moet zijn familie telkens een vergunning aanvragen om naar Israël te reizen om hem te bezoeken. Zijn ouders hebben hem al drie maanden niet kunnen zien omdat de Israëlijsche autoriteiten dit "vanwege veiligheidsredenen" weigeren.

Na afloop van de dienst op startzondag, 10 september, kan een brief naar de autoriteiten in Israël worden ondertekend. Daarin staat een oproep om Mohammad Faisal Abu Sakha onmiddellijk vrij te laten of hem een eerlijk proces te geven. Tevens wordt gevraagd zijn detentie te verplaatsen naar de West Bank.

Werkgroep Amnesty International



Reserveer vast in je agenda:

Zaterdag 18 november 2017

Hogeschool Domstad, Utrecht

*'Een woning zo ruim als het hart van God.
Themadag over geloof en genderfluiditeit'*

Ben je een (gelovige) transgender*, een familielid, vriend of naaste of ben je ambtsdrager of taakdrager in de kerk en heeft de thematiek van gelovig transgender zijn in de kerk of een andere christelijke geloofsgemeenschap je interesse, dan is deze dag bedoeld voor jou.

De dag belooft: sprekers, workshops, een panel, een slotviering, gesproken columns en nog veel meer.

Meer info: jhw.elhorst@lccprojecten.nl.

In september is een uitgebreidere flyer met informatie over de dag beschikbaar.

*Een woning die zo ruim is als het hart van onze God,
zo hemelsbreed en wereldwijd:
daar komt geen mens tekort*



Geertekerk concertagenda sep – nov 2017

Festival Oude Muziek

www.oudemuziek.nl

De concertreeks van het Festival Oude Muziek loopt tot en met 3 september.

Gaudeamus Muziekweek

www.gaudeamus.nl

Deze week is een ontwikkelplek voor muziekpioniers en nieuwsgierige muzikliefhebbers. In de Geertekerk op vrijdag 8 september – 20.45 uur Landscape series #1 van Chaz Underminer door Model062.

Bachcantatediensten

www.bachcantates-utrecht.nl

Elke eerste zondag van de maand is er om 19.30 uur een Bachcantatedienst. In iedere dienst staat een andere cantate van J.S. Bach in de schijnwerper. Het publiek zingt mee met het koraal. Het seizoen begint op 10 september; vervolgens op 1 oktober, 5 november, 3 december.

Tango danssalon

www.tangolazapada.nl

Tangodansen in de Geertekerk op 23 september en 25 november van 19.00 – 23.30 u.

Vloeken in de kerk

www.vloekenindekerk.nl

In theatrale diensten op zoek naar een nieuwe invulling van de kerk: actualiteit, theater, muziek, prikkelend. Elke bijeenkomst heeft een eigen thema – 22 oktober 16.00 uur en 18 december 21.00 uur.

Bijzondere concerten:

Zondag 17 september – 15.00 uur

Collegium Musicum Traiectum - Große Messe KV 427 van W.A. Mozart
Info: <http://www.cmtraiectum.nl>

Zaterdag 30 september – 20.15 uur

Het Klassiek Collectief met een Wagner & Gral programma
Info: www.hetklassiekcollectief.nl

Donderdag 12 oktober – 20.00 uur

Holland Baroque met een gezongen Kunst der Fuge van J.S. Bach.
Info: www.hollandbaroque.com

Zaterdag 14 oktober – 16.30 uur (luisteren)

Meezingconert Die hohe Messe van J.S. Bach
Info: www.passieprojecten.nl

Zaterdag 11 november

UMA Kamerorkest speelt G. Bizet, H. Duparc en celloconcert van C. Saint Saëns, solist Anton M. Spronk
Info: www.uma-kamerorkest.com



Zondag 19 november – 15.00 uur

Lustrumconcert van het Stichts Vrouwenkoor o.l.v. Paul Krijnen
Info: www.stichtsvrouwenkoor.nl

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht

E: rgu@geertekerk.nl

website: www.geertekerk.nl

banknr. NL27 INGB 0000 2804 46

t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht

Predikanten

Ds. F. Kruyne

Arie van den Heuvelstraat 29

3981 CT Bunnik

E: fkruyne@planet.nl

T: 030-2368873, tel. spreekuur: wo. do.

vr. 18.00 – 19.00 u.

Mw. Ds. A.L. Wieringa

Distelvlinderberm 56

3994 WT Houten

E: alwieringa@icloud.com

T: 030-2882908, tel. spreekuur: di. wo.

do. 17.00 – 18.00 u.

Diaconale Commissie

Mw. I. Rombach

E: diaconie@geertekerk.nl

banknr. NL87 INGB 0000 1198 01

t.n.v. Penningmeester Diaconale Commissie RGU

Voor overige gegevens: zie jaarboek en programmaboek, verkrijgbaar via het kerkelijk bureau.

Redactie Geertebrief

Marie Anne Dekker, Michiel

Krijvenaar, Barbara Schouten,

Marianne Speckmann en

Lisette Korteling (eindredactie)

E: redactie@geertekerk.nl

Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht

Lay-out: Pixels and Pencils, Houten

De volgende Geertebrief verschijnt rond 25 november 2017. Kopij inleveren uiterlijk op **woensdag 8 november** vóór 12.00 uur



Vloeken in de kerk

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht

- 3 sep ds. Anniek Lenselink
 10 sep ds. Florus Kruyne, Startzondag
 17 sep ds. Alleke Wieringa, Woord en tafel
 24 sep ds. Albert Klok
 1 okt ds. Carolien Sieverink
 8 okt ds. Alleke Wieringa, Coming Out Zondag
 15 okt ds. Florus Kruyne, Woord en tafel
 22 okt ds. Tina Geels
 29 okt ds. Alleke Wieringa, Doopdienst
 5 nov ds. Heine Siebrand
 12 nov ds. Alleke Wieringa, Woord en tafel
 19 nov ds. Florus Kruyne
 26 okt ds. Alleke Wieringa, Laatste zondag kerkelijk jaar, herdenking overledenen

Agenda

Voor een volledig overzicht (met adressen en telefoonnummers): zie ook het nieuwe programmaboekje met het jaarprogramma van de Geertekerk en de agenda op www.geertekerk.nl

1-3 sep *Startweekend van de Klub*, olv Rachele van Andel, Casella in Hilversum

04 sep *Dansmeditatie* (start), het bewegen op muziek biedt een heel directe vorm om het geheim van het leven te ervaren, olv Nelien van Doorn, 10.00 uur in de Geertekerk

9/10 sep *Cantorij in één dag*, olv Maarten van der Bijl, 15.00 uur en 9.00 uur in de Geertekerk

11 sep *Gesprekskring Grenzeloos* (start), bespreken van een boek, Bijbelverhalen etc. 20.00 uur in Utrecht

13 sep *Middagkring met vervoer Houten* (start), olv ds. Alleke Wieringa, 14.00 uur

18 sep *Leeskring 'Mak'* (start), Nederlandse en (vertaalde) buitenlandse literatuur wordt gelezen, 14.00 uur

19 sep *Bijbelkring Vechtstreek* (start), olv Jan Willem Nieuwenhuijsen, 10.00 uur in Maarssen

19 sep *Bijbelkring Zeist* (start), olv ds. Heine Siebrand, 14.00 uur

19 sep *Mini-seminar: wat is jouw houvast in een snel veranderende wereld?* # politieke houvast, 20.00 uur in de Geertekerk



25 sep *Aandacht- of Mindfulness training* (start), omgaan met wat spannend en pijnlijk is in een mensenleven is de kunst die we allemaal aan het leren zijn, olv ds. Florus Kruyne, 19.30 uur in de Geertekerk

25 sep *Leeskring filosofie Houten* (start), 20.00 uur

26 sep *Avondkring Zeist* (start), olv Ellen Edelman-de Heer en Judith Fournier-Moesman, 20.00 uur

28 sep *Van Kaft tot Kaft?!* (start), in gesprek over mooie en spannende geschriften uit de Bijbel, olv ds. Alleke Wieringa, 10.00 uur in de Geertekerk

06 okt en 24 nov *Hoe verzilver je de vergrijzing?* We worden ouder en blijven langer vitaal, maar de prijs van een lang leven moet toch ooit worden betaald? Olv Annelies Oldeman en Jan Willem Nieuwenhuijsen, 14.00 uur in de Geertekerk

10 okt *High Tea* (start), luchtige bijeenkomsten rond filosofische, literaire of spirituele teksten, olv ds. Heine Siebrand, 15.30 uur in de Geertekerk

12 okt *Gespreksavond 'Hannah Arendt' West-Betuwe* (start), olv ds. Heine Siebrand, 19.30 uur

20 okt *De Arminiaanse maaltijd*, samen eten en elkaar (leden en vrienden) ontmoeten onder het toezien van Arminius, 18.00 uur in de Geertekerk

24 okt *Mini-seminar: wat is jouw houvast in een snel veranderende wereld?* # levenskeuzes in een wereld vol overvloed, 20.00 uur in de Geertekerk

12 nov *Soep met de cantor*, het bespreken van kerkmuziek, olv Maarten van der Bijl, 12.15 uur in de Geertekerk

21 nov *Mini-seminar: wat is jouw houvast in een snel veranderende wereld?* # verhoudingen tot technologische ontwikkelingen, 20.00 uur in de Geertekerk

Autodienst

Wanneer u op zondag wilt worden opgehaald om naar de kerk te gaan kunt u contact opnemen met het Kerkelijk Bureau via e-mail rgu@geertekerk.nl. Vanaf 27 september kunt u contact opnemen met Judith Fournier via e-mail judithmoesman@gmail.com of telefonisch: 0343 - 491578 / 06 - 45047817.